

A bajt és kárt meg kell előzni, oda kell hatni, hogy gondos és helyes oktatással felvilágosítsák a tanulókat és újoncokat az erdő nemzetgazdasági jelentőségéről, mert az erdő a nép jólétét emeli, de csak akkor, ha kellő védelemben részesül.

Szerény nézetem szerint az erdő szeretetének és védelmének a szükségét a serdülő nemzedék gondolatvilágába bele kell nevelni, mert másképp minden fáradozásunk eredménye kevés vagy talán nulla lesz.

Tanítani kell azt, hogy: «Ne bántsd, szeresd az erdőt!»

Protection des forêts. Sur son importance il faut instruire non seulement les écoliers, mais aussi les soldats.

The Protection of the Forests should be taught not only in the elementary school but in military service too.

Über den Schutz der Wälder. sollten nicht nur die Schulkinder, sondern auch die Rekruten des Heeres entsprechend unterrichtet werden.

Egyesületi közlemények

Választmányi ülés.

Egyesületünk igazgató-választmánya november hó 10-én tartotta ebben az évben 4. rendes ülését, amely az Egyesületet ismét egy jelentékeny lépéssel vitte előbbre a demokratikus fejlődés útján és ezzel nem csekély mértékben gyarapította erkölcsi erejét.

Egyhangulag elhatározta az igazgató-választmány, hogy kérni fogja az Egyesület felvételét a *Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségébe*. (M. T. E. Sz.) Ez az intézmény a Magyar Mérnökök és Technikusok Szabad Szakszervezetének a kezdeményezésére folyó évi június hó 29-én alakult műszaki tudományos életünk fejlesztésére és irányítására. Szervezete a közös erőkihajtás szükségének az alapelvein épült fel, tekintélye nagy segítség, a végzett munka arányában juttatott anyagi támogatása pedig reális, igen hatékony ösztönzés a tagegyesületek részére.

Az egyesületi munka elmélyítése és irányának mind politikai, mind pedig célszerűségi szempontokból a felügyeleti hatóságok megszabta vezérelvek szerinti kialakítása szükségessé tette, hogy az Országos Erdészeti Egyesület is olyan állandó munkatársakat rendeljen az elnökség támogatására, akik mint egy-egy ügkör felelős vezetői annak belterjesebb művelését, a fokozott ütemet, a harmónikus együttműködést és a népi demokrácia szellemének maradéktalan érvényesülését biztosítják.

Ilyen értelemben választotta ki az igazgató-választmány saját kebelé- gől a fent megjelölt cél szempontjából legalkalmasabb szakembereket, akik ügkörüket tiszteletbeli megbízás alapján látják el.

Az egyhangulag megválasztott elnökségi munkatársak a következők,

Titkár: *Jablánczy Sándor* főerdőmérnök (Esztergom),

Káder-felelős: *Szendé György* előadó (Budapest),

Oktaató: *Dr. Magyar János* főerdőmérnök (Budapest),

Sajtópropaganda-felelős: *Iby Gábor* erdőmérnök (Budapest),

Külföldi kapcsolatok felelőse: *Madas András* erdőmérnök (Budapest),

Termelési felelős: *Schneider Jenő* erdőüzemi főintéző (Csákvár),

Előadás-szervező: *Szűcs Ferenc*, az Allami Ellenőrző Központ főmérnöke (Budapest).

Dr. Mihályi Zoltán az Egyesület adminisztratív ügyeit ezentúl mint irodavezető intézi.

A december hó 19-én tartandó közgyűlés alkalmával választandó ideiglenes egyesületi elnökség tagjairól az igazgató-választmány — egyhangú állásfoglalása alapján — a következőket javasolja a közgyűlésnek.

Elnök: *Dr. Haracsi Lajos* főerdőtanácsos, erdőigazgató (Kaposvár).

Alelnökök: *Roth Gyula* ny. egyetemi tanár (Sopron) és *Láng Lajos* főerdőtanácsos (Budapest).

A *győri* és *pécsi* erdőigazgatóságok kerületéből újabb 105 jelentkező kérte felvételt az Egyesülethez, mégpedig: 5 erdőmérnök, 7 erd. üzemi tiszt, 85 erdész, 4 erdőőr, 3 tisztviselő és 1 község.

Végül elhatározta az igazgató-választmány, hogy a gödöllői arborétum megemlése, valamint a megszüntetett püspökladányi szikkisérleti és a kecskeméti homokkísérleti telep felújítása érdekében sürgős feltejtéssel fordul a földművelésügyi miniszterhez és az erd. kutató intézethez.

Tagtársaink szíves figyelmébe!

Lapunk — amint ezt főszerkesztője a beköszöntőben a becsületes jószándék nyíltságával ki is fejtette — az egész magyar erdőgazdaság szakfolyóirata kíván lenni.

Első füzetének tartalma azonban még csak *próbálkozás*. Nem tudjuk, mert nem tudhattuk még, mit várnak tőle a *részletkérdésekben* kartársaink és olvasóink.

Ezért *legsürgősebb kérelmünk*: közöljék velünk őszintén, gátlás nélkül *észrevételeiket, kívánságait, elgondolásait*.

Mert az Egyesület is leginkább az «Erdészeti Lapok»-on keresztül lehet az a termékeny munkaközösség, amely szakművelődésünk színvonalának emelésében látja legfőbb feladatát.

Tehát nemcsak a tudományos kutatás legújabb eredményeiről akarunk beszámolni, nemcsak olyan kérdéseket kell felvetnünk, amelyek a szerkesztőbizottság megítélése szerint fontosak, hanem azokat is szeretnők megvitatni, amelyek a *gyakorlatban* bárhol felvetődnek és feleletre várnak.

Ehhez azonban olvasóink segítségére van szükségünk! Kétféle módon támogathatnak bennünket.

Már az is jó betekintést ad erdőgazdaságunk mindennapi harcába, ha egyáltalában tudomásunkra jut, hol, milyen nehézséggel kell kartársainknak megküdeniök. És nem kétséges, hogy akadnak a népes erdészesaládban elegendő, akik jótanácsal tudnak szolgálni.

Tehát — *először* — kérjük olvasóinkat, ne reszeljék, és bizony csak háborgassák a szerkesztőséget *kérdéseikkel!* — Mindegyiket különlegesen képzett szakemberhez juttatjuk el, tehát a válasz is a legkielégítőbb lesz. «*Levélszekrény*» nevet adjuk az új rovatnak, amelyben a beérkező kérdéseket és feleleteket egyaránt közöljük. Ugy amint a «Természettudományi Közlöny» is teszi már évtizedek óta!

Nagyban szolgálná szakunk fejlődését, ha kartársaink élénkebb részt vállalnának az irodalomban is. Mert ne felejtjük el: a Természet titkainak kutatásában, a gazdálkodás helyes megítélésében minden adat fontos, még akkor is, ha értékét nem is ismerjük fel azonnal.

Tehát — *másodszor* — kérjük kartársainkat, *írjanak!* Minél többen, minél többet! Ne legyenek féltékenyek «műhelytitkaikra»; önmaguk is több hasznát látják, ha a közösség tulajdonába került felfedezések, kipróbált módszerek az egész erdőgazdaságot előbbre viszik!

Azoknak, akik munkatársainkúl kívánnak szegődni, legyen szabad néhány felvilágosítással, tanácsal szolgálni.

a) Lapunknak elsősorban a *gyakorlat* igényeit kell kielégítenie, tehát elvont tudományos fejtegetéseknek csak kivételesen biztosíthatunk helyet.

b) Takarékoskodniuk kell a papírral is. Ezért kérjük munkatársainkat, fogják rövidre a mondanivalójukat, kerüljék a felesleges, fárasztó ismétléseket, közismert dolgok felsorolását.

c) A bírálókat mindig *építő* legyen: szigorúan tárgyilagos, alapos. Kellően nem ellenőrzött adatok közlése csak zavart, megbántást okoz.

d) Az áttekinthetőség és könnyebb megértés érdekében kerüljük a túlságosan hosszú mondatokat és emeljük ki a fontosabb részeket, tagoljuk — a gondolatépítés menetének szemléltetésére — a szöveget *új bekezdésekkel*.

e) Írjunk *géppel*, félféves papírra és annak is *csak az egyik oldalára, ritka sorokkal* és hagyjunk 4—5 cm lapszél (margin) is az esetleg szükséges módosításoknak vagy javításoknak.

f) Ugyeljünk a helyes magyarságra. Szaknyelvünk tisztasága is erdészeti kultúránk egyik — nem lényegtelen! — bizonyossága. A leggyakoribb hibák (germanizmusok!) elkerüléséhez a szerkesztőség kínálja fel segítségét.

g) A külföldi szaklapokkal létesített csereszonyra való tekintettel kérjük munkatársainkat, hogy tanulmányukkal egyidejűleg mindenkor egy rövid *maganynyelvű kivonatot* is szíveskedjenek beküldeni. Ennek terjedelme a teljes magyar szövegnek kb. 5%-a lehet és úgy állítandó össze, hogy a tanulmány lényegét *tömören, de hiánytalanul* adja vissza.

*

Lapunk önköltségi ára kb. 2.— Ft példányonként. Egy egész évfolyam (12 füzet) előállításáért tehát az Egyesület 24 F-ot fizet.

Ezzel szemben a tagdíjat az igazgató-választmány a folyó évre a következőképpen állapította meg:

a XIV—XI. fiz. osztályba sorozottak évi 12.— Ft-t,
a X—IX. fiz. osztályba sorozottak évi 20.— Ft-t,
a VIII—VII. fiz. osztályba sorozottak évi 30.— Ft-t,
a VI—IV. fiz. osztályba sorozottak évi 10.— Ft-t fizetnek.

Erdőmérnökhallgatók és mellékfoglalkozás nélküli *nyugdíjasok* tagdíja: 12.— Ft, az erdőbirtokossági társulatoké, vállalatoké, intézményekké és szabad pályán lévőké: 40.— Ft.

Az Egyesület — tagjainak foglalkozása, ill. minősége szerint — folyó évi október 30-án a következő képet mutatja:

Erdőmérnökök	681 (nyugdíjas 83)
Erd. üzemi tiszték	89
Erdészek (vadászok, vadőrök)	369
Erdőkezelők (altisztek)	33
Erdőbirtokossági társulatok	60
Hatóságok, szaktestületek, városok	16
Fakereskedők	16
Tisztviselők	40
Egyéb foglalkozásúak	10
Összesen:	1314

A tagok 52%-a 12 és 20 Ft tagdíjat fizet, tehát *kevésbé*, mint amennyibe az Egyesületnek a tagdíj fejében adott «Erdészeti Lapok» kerül.

Vállaltuk ezt az áldozatot, mert a magyar erdőgazdaság minden munkaterületét be akarjuk kapcsolni a szakirodalom ápolásába, s mert bízunk tagtársaink megértésében és segítségében.

Az alapszabályok 11. §-a értelmében az évközben belépő tagok kötelezettsége ugyanannak az évnek az elejével kezdődik. Vagyis erre az évre is az egész évi tagdíj befizetését kell kérnünk. Nemesak mert az alapszabályok így rendelkeznek. Hanem mert a tagdíjvédelem az «Erdészeti Lapok» fenntartásának egyetlen anyagi alapja.

Az Egyesület mindent elkövetett, hogy folyóirata újból megjelenhessen, az első füzettel talán azt is sikerült igazolnia, hogy hasznos szolgálatra vállalkozott, érdemes munkát tud végezni. *További útját a tagok magatartása határozza meg*, anyagi tekintetben is.

Bízunk benne, hogy t. Tagtársaink tisztán látják s nem hagyják cserben 34. évbe lépő folyóiratunkat, amelynél csak egyetlenegy idősebb az egész világon!

Mostani számunk minden példányához 1 db postatakarékpénztári befizetési lapot is mellékelünk, reméljük nem hiába!

Az előbb közölt táblázatból mindenki megállapíthatja, mennyi tagdíj terheli; azoktól, akik első felhívásunkra *e.ő.éget* küldtek be, csak a *különbözet* szíves átutalását kérjük. De mert szegények vagyunk nagyon, esetleges felülfizetéseket hálás köszönettel nyugtáztunk.

Dr. Mihályi Zoltán

Irodalom

Kövesi Antal: Hidraulika. (A «Népszava» kiadása, Budapest, VII., Erzsébet-krt. 17. 1947. 252 oldal. Ára fűzve: 80 Ft.)

A «Népszava» valóban igen hasznos feladatra vállalkozott, amikor műszaki könyveinek sorozatában *Kövesi* professzor munkáját is a mérnöktársadalom rendelkezésére bocsátotta.

Akik méltányolhatták *Kövesi Antal* kimagasló pedagógiai értékét — márpedig a magyar erdőmérnököknek egész nemzedékét ő tanította mechanikára, géptanra — azok nemcsak átfogó, mely tudását becsülik nagyra, hanem világos fogalmazását és szabatos meghatározásait is. Mert ezek olyan előnyök, amelyek egy nehéz, mennyiségtanon alapuló tudományág ismereteinek a közvetítésekor kétszeres súllyal esnek latba.

A «Hidraulika» már ezert is nagy nyeresége műszaki irodalmunknak, mert hiszen a bányá-, kohó- és erdőmérnöki kar hallgatói és a gyakorlat emberei számára készült, *tanítani* kíván, tehát elsősorban az akadálytalan érthetőség útján kellett célja felé igyekeznie,

De *Kövesi* professzor 4 évtizedes tanári pályáján alaposan megismerte az ábrák és példák didaktikai értékét is és most is bőségesen él az eredményes magyarázatnak ezekkel a fegyvereivel; a szöveget 232 ábra kíséri és a nehezebb tételek megvilágítására több példát is ad, összesen 135-öt!

Könyve 6 fejezetre oszlik. Ezek: I. Hidrosztatika, II. Hidrodinamika, III. Csővezetékek, IV. Csatornák, V. Hidrometria és VI. A hidromechanika gyakorlati alkalmazásai. Részletesebben — sajnos — nem foglalkozhatunk velük, csak azt kívánjuk még megjegyezni, hogy a szerző a lehetőség szerint a bonyolult mennyiségtani levezetéseket is mellőzte és inkább grafikus eljárásokkal, integrálgörbék szerkesztésével állapította meg eredményeit.

A kitűnő munka méltán sorakozik a szerző régebbi művei: a «*Szilárdságtan*» és «*Grafosztatika*» mellé és a magyar mérnöktársadalom, —